

ภารกิจด้านความมั่นคงทางไซเบอร์

ภารกิจด้านความมั่นคงทางไซเบอร์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7256/2567

นางสาว อ.

โจทก์

นางสาว พ.

จำเลย

ป.อ. มาตรา 329

จำเลยโพสต์ข้อความ และแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก ย่อมทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่า โจทก์เป็นคนโง่ เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวงจึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกกล่าวหา โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลยควรต้องใช้สิทธิ์ดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและรุ่ปภาพโจทก์ การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตาม ป.อ. มาตรา 329 (1) (3)

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 326, 328, ให้จำเลยลงข้อความขอโทษ โจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊กของจำเลยเป็นเวลา 1 เดือน และให้จำเลยชำระค่าเสียหาย 800,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราอ้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

ศาลชั้นต้นได้ส่วนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า ข้อหาตามฟ้องข้อ 2.1 มีมูล ให้ประทับฟ้อง ส่วนข้อหาตามฟ้องข้อ 2.2 ไม่มีมูล ให้ยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 3 มีคำสั่งให้ประทับฟ้องข้อ 2.2 ไว้พิจารณา

จำเลยให้การปฏิเสธในคดีอาญาและคดีส่วนแพ่ง

ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ยกโทษจำคุก คงให้ปรับแต่อย่างเดียวตามมาตรา 55 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามมาตรา 29, 30 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชั้นต้น

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ยกโทษจำคุก คงให้ปรับแต่อย่างเดียวตามมาตรา 55 หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามมาตรา 29, 30 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ชั้นต้น

โจทก์และจำเลยฎีกา

ศาลมีภารกิจจัดยิ่งว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า จำเลยเป็นผู้ใช้บัญชีเฟซบุ๊ก เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2563 จำเลยลงข้อความและแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก คดีมีปัญหาด้วยความไม่สงบในวินิจฉัยตามภารกิจของโจทก์และจำเลย ประการแรกว่า จำเลยกระทำการความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับคำฟ้องข้อ 2.1 ที่จำเลยฎีกาว่า ข้อความที่จำเลยลงในโปรแกรมประยุกต์เฟซบุ๊ก เป็นการติดตามด้วยความเป็นธรรมอันเป็นวิสัยของประชาชนย่อมกระทำได้ และข้อความที่โพสต์เป็นเรื่องจริงและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนหรือบุคคลทั่วไปมากกว่าเป็นเรื่องส่วนตัว การกระทำการของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดนั้น เห็นว่า ข้อความและภาพซึ่งมีชื่อของโจทก์ระบุประกอบข้อความ ทำให้ผู้ที่รู้จักโจทก์เข้าใจว่าโจทก์เป็นคนโง่ เป็นหนี้แล้วไม่ชำระคืน เป็นคนหลอกลวง จึงเป็นการใส่ความโจทก์ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกกล่าวหา โจทก์มีเจตนาที่จะไม่ชำระหนี้แก่จำเลย จำเลย

ควรต้องใช้สิทธิ์ดำเนินคดีแก่โจทก์เพื่อขอให้บังคับโจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยตามกฎหมาย มิใช่ใช้วิธีลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและรุปภาพของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟชบุกซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยถือไม่ได้ว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือข้อความใดโดยสุจริต อันจะเป็นเหตุยกเว้นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 329 (1) (3) นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ถือว่าของจำเลยฟังไม่เข้าฟัง สำหรับคำฟ้องข้อ 2.2 ที่โจทก์ถือว่า วันที่ 27 สิงหาคม 2563 จำเลยกับพวกร่วมกันตั้งกลุ่มในโปรแกรมประยุกต์เฟชบุก ใช้ชื่อว่า คนโง่ปากช่อง โดยใช้ภาพถ่ายของโจทก์เป็นภาพประจำกลุ่มเพื่อประจำโจทก์ นั้น ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และศาลอุทธรณ์ภาค 3 ยังคงเห็นว่า พยานหลักฐานของโจทก์ยังรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำการความผิดตามคำฟ้องข้อ 2.2 ซึ่งมีผลเท่ากับเป็นการยกฟ้องโจทก์ จึงต้องห้ามมิให้คุ้มครองกฎหมาย ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงหรือปัญหาข้อกฎหมาย โจทก์ถือว่าโดยไม่ปรากฏว่ามีผู้อนุญาตให้ถือว่าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 การที่ศาลชั้นต้นสั่งรับถือว่าของโจทก์ในส่วนฟ้องข้อ 2.2 ไว้จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกามิรับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามถือว่าของโจทก์ประการต่อไปว่า มีเหตุสมควรลงโทษจำเลยหนักกว่าโทษตามค่าพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 หรือไม่ เห็นว่า การลงข้อความอันเป็นการหมิ่นประมาทและแสดงภาพถ่ายของโจทก์ในโปรแกรมประยุกต์เฟชบุกซึ่งมิใช่กลุ่มปีดบุคคลทั่วไปจากทุกมุ่งโลกสามารถเข้าถึงได้ เป็นการสร้างความเสียหายแก่โจทก์เป็นวงกว้างอย่างรวดเร็ว เมื่อพิจารณาระว่างโทษของความผิดที่จำเลยได้กระทำการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328 ประกอบกับพฤติกรรมแห่งคดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ลงโทษจำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท นั้น นับว่าเหมาะสมแก่สภาพความผิดของจำเลยแล้ว แต่ที่พิพากษาให้ยกโทษจำคุก คงให้ปรับสถานเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 55 นั้น ศาลฎีกามิเห็นพ้องด้วย ถือว่าของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้นบางส่วน

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุก 3 เดือน และปรับ 1,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้กำหนด 2 ปี ให้คุณประพฤติจำเลยมีกำหนด 1 ปี โดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุณประพฤติทุก 3 เดือนต่อ 1 ครั้ง และให้ทำงานบริการสังคม เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ภายใน 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามค่าพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

(มาลี เตชะจันตะ-ระบีล จันทร์กิริมย์-สมจิตต์ สุขุมลวัฒนา)

ศาลจังหวัดนราธิวาส - นายริน อกลิวโรจน์
ศาลอุทธรณ์ภาค 3 - นางสุนันทา ผดุงเกียรติวงศ์

แหล่งที่มา: กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก
หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

หมายเหตุ

Supreme Court Judgment on a Question of Law

Supreme Court Judgment No. 7256/2567

Ms. A. Plaintiff

Ms. P. Defendant

Thai Criminal Code, Section 329

The defendant posted statements and displayed photographs of the plaintiff on the Facebook application, which would cause persons who knew the plaintiff to understand that the plaintiff was a dishonest person, a debtor who failed to repay debts, and a deceiver. Such conduct constituted an imputation against the plaintiff to third persons in a manner likely to damage the plaintiff's reputation, expose the plaintiff to contempt, or cause the plaintiff to be hated.

If the defendant believed that the plaintiff had the intention not to repay the debt to the defendant, the defendant should have exercised her legal right to initiate legal proceedings against the plaintiff to compel repayment of the debt in accordance with the law, rather than using the method of posting defamatory statements and images of the plaintiff. The defendant's conduct could not be regarded as an expression of opinion or statement made in good faith that would exempt criminal liability under Section 329 (1) or (3) of the Thai Criminal Code.

Plaintiff's Claim

The plaintiff filed a complaint requesting that the defendant be punished under Sections 83, 91, 326, and 328 of the Thai Criminal Code; that the defendant be ordered to post an apology to the plaintiff on the defendant's Facebook application for a period of one month; and that the defendant be ordered to pay damages for **800,000 baht**, together with interest at the rate of **7.5 percent per annum** from the date of filing of the action until full payment.

Proceedings in the Courts Below

After conducting a preliminary examination of the complaint, the **Court of First Instance** held that **Charge 2.1** had *prima facie* grounds and ordered the complaint to be accepted for trial, while **Charge 2.2** lacked grounds and was dismissed.

The **Regional Court of Appeal Region 3** ordered that **Charge 2.2** also be accepted for consideration.

The defendant entered a plea of **not guilty** in both the criminal and civil parts of the case.

The **Court of First Instance** rendered judgment dismissing the charges and dismissing the civil claim, ordering the plaintiff to bear the costs of the civil case instead of the defendant, and fixing attorney's fees at **10,000 baht**.

The plaintiff appealed.

Judgment of the Regional Court of Appeal Region 3

The Regional Court of Appeal Region 3 amended the judgment, holding that the defendant was guilty under **Section 328 of the Thai Criminal Code**, sentencing the defendant to **three months' imprisonment and a fine of 1,000 baht**, suspending the imprisonment and imposing only the fine pursuant to **Section 55**.

If the defendant failed to pay the fine, enforcement was to proceed under **Sections 29 and 30**.

All other requests were dismissed.

Except as amended, the judgment of the Court of First Instance was affirmed.

Appeals to the Supreme Court

Both the plaintiff and the defendant filed petitions for review (cassation).

Supreme Court's Findings

The Supreme Court established the facts that the defendant was the user of the Facebook account and that on **August 25, 2020**, the defendant posted statements and displayed photographs of the plaintiff on the Facebook application.

The issues to be decided under the petitions of the plaintiff and the defendant were as follows.

Issue 1: Whether the Defendant Committed the Offense as Charged

With respect to **Charge 2.1**, the defendant argued in her petition that the statements posted on Facebook constituted fair criticism that members of the public are entitled to make, and that the content posted was true and served the public interest or the interest of the general public rather than being a purely private matter; therefore, the defendant contended that her conduct did not constitute an offense.

The Supreme Court held that the statements and images, which included the plaintiff's name, caused persons who knew the plaintiff to understand that the plaintiff was a dishonest person, a debtor who failed to repay debts, and a deceiver. This constituted an imputation against the plaintiff to third persons in a manner likely to damage the plaintiff's reputation, expose the plaintiff to contempt, or cause the plaintiff to be hated.

If the defendant believed that the plaintiff intended not to repay the debt to the defendant, the defendant should have exercised her legal right to bring legal proceedings against the plaintiff to compel repayment of the debt in accordance with the law, rather than using the method of posting defamatory statements and images of the plaintiff on a Facebook application accessible to the general public.

The Supreme Court agreed with the finding of the Regional Court of Appeal Region 3 that the defendant's conduct could not be regarded as an expression of opinion or statement made in good faith that would exempt criminal liability under **Section 329 (1) and (3)** of the Thai Criminal Code.

Accordingly, the defendant's petition on this issue was **dismissed**.

Issue 2: Charge 2.2 (Plaintiff's Petition)

With respect to **Charge 2.2**, the plaintiff argued that on **27 August 2020**, the defendant and others jointly created a Facebook group named "*Kon Kong Pak Chong*" ("Pak Chong Scammers") and used the plaintiff's photograph as the group profile image to shame the plaintiff publicly.

The Court of First Instance dismissed this charge, and the Regional Court of Appeal Region 3 likewise held that the plaintiff's evidence was insufficient to establish that the defendant committed the offense under Charge 2.2, which had the effect of dismissing the charge.

Under **Section 220 of the Criminal Procedure Code**, no appeal to the Supreme Court is permitted in such circumstances, whether on issues of fact or law. The plaintiff filed the petition without showing that permission to appeal had been granted under **Section 221**.

Therefore, the acceptance of the plaintiff's petition by the Court of First Instance with respect to Charge 2.2 was improper, and the Supreme Court declined to adjudicate this issue.

Issue 3: Whether the Sentence Should Be Increased

The Supreme Court further considered the plaintiff's petition as to whether there were grounds to impose a heavier sentence than that imposed by the Regional Court of Appeal Region 3.

The Supreme Court held that posting defamatory statements and displaying photographs of the plaintiff on a Facebook application that was not a closed group, and which could be accessed by members of the public worldwide, caused widespread and rapid damage to the plaintiff.

However, considering the penalty prescribed under **Section 328 of the Thai Criminal Code**, together with the circumstances of the case, the sentence of **three months' imprisonment and a fine of 1,000 baht** imposed by the Regional Court of Appeal Region 3 was appropriate to the nature of the offense.

Nevertheless, the Supreme Court did **not agree** with suspending the imprisonment and imposing only a fine under **Section 55**. The plaintiff's petition on this issue was therefore **partially upheld**.

Supreme Court Judgment

The judgment was amended as follows:

The defendant is sentenced to **three months' imprisonment and a fine of 1,000 baht**.

As it did not appear that the defendant had previously served a term of imprisonment, the Court deemed it appropriate to give the defendant an opportunity to reform.

The imprisonment is **suspended for a period of two years**.

The defendant is placed on **probation for one year**, required to report to a probation officer **once every three months**, and required to perform **24 hours of community service within one year**, pursuant to **Section 56 of the Thai Criminal Code**.

If the fine is not paid, enforcement shall proceed under **Sections 29 and 30** of the Thai Criminal Code.

Except as amended, the judgment of the Regional Court of Appeal Region 3 is affirmed.

Justices

Mali Techachanta

Rabil Jantarapirom

Somjit Sukkamolwatthana

Lower Court Judges

Nakhon Ratchasima Provincial Court – **Judge Rawin Thoklaviroj**

Regional Court of Appeal Region 3 – **Judge Sunanta Phadungkiatwong**

Source: Office of the Assistant Judges of the Supreme Court

Division: –

Trial Court Red Case Number: –